21/07/2023

Από το Πεταλίδι στην Αθήνα η Ιερά Εικόνα της Παναγίας Πεταλιδιώτισσας

/ Ενορίες

Στον μεγαλοπρεπή Ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος, της περιωνύμου ενορίας της οδού Αχαρνών, στο κέντρο της Αθήνας, κομίστηκε, κατόπιν αιτήματος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου και εγκρίσεως της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, το απόγευμα της Πέμπτης 20 Ιουλίου 2023 και μέχρι την Κυριακή 30 Ιουλίου 2023, για δεκαήμερο προσκύνημα, η εφέστιος εικόνα της Παναγίας της Ζωοδόχου Πηγής, της καλουμένης και «Πεταλιδιώτισσας», πολιούχου και προστάτιδος της κωμοπόλεως του Πεταλιδίου.

Την ιερά εικόνα κόμισε ο **Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, Αρχιμανδρίτης Φίλιππος Χαμαργιάς**, εκπροσωπώντας το **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο**, ενώ η υποδοχή πραγματοποιήθηκε στη συμβολή των οδών Αχαρνών και Παρασίου και μεταφέρθηκε λιτανευτικά μέχρι τα προπύλαια του Ιερού Ναού και εν συνεχεία τελέσθηκε ο Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ανδρούσης κ. Κωνσταντίου, εκπροσώπου του **Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Ιερωνύμου, με την παρουσία του Δημάρχου Αθηναίων κ. Κωνσταντίνου Μπακογιάννη** και αρκετών μελών του Δημοτικού Συμβουλίου και πλήθους Μεσσηνίων από ολόκληρη την Αττική.

Με το πέρας του Εσπερινού ο προϊστάμενος του ναού Αρχιμ. Νικόλαος Κατσαφαρόπουλος, με καταγωγή από την πόλη της **Καλαμάτας**, εξέφρασε θερμές ευχαριστίες προς τον **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο** για την αποδοχή του αιτήματος της μεταφοράς της ιεράς εικόνος και τον π. Φίλιππο για τη μεταφορά και συνοδεία της, παρακαλώντας τον να εκφωνήσει λόγο πνευματικής οικοδομής προς το ποίμνιο της μεγαλωνύμου ενορίας.

Ο π. Φίλιππος εκφώνησε λόγο ευχαριστιών εκ μέρους του **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας** και εν συνεχεία αναφέρθηκε στο ιστορικό της ιεράς εικόνος, τονίζοντας και την ιδιαίτερη σχέση του νέου Αγίου της Εκκλησίας μας **Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου** με το εικόνισμα της **Πεταλιδιώτισσας**.

Αναλυτικά η ομιλία του Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, Αρχιμανδρίτη Φίλιππου Χαμαργιά κατά την υποδοχή της ιεράς Εικόνος της Παναγίας Πεταλιδιωτίσσας στον Ιερό Ναό Αγ'ιου Παντελεήμονος οδού Αχαρνών:

Μέ ἄπειρη χαρά καί συγκίνηση, ἀλλά καί πνευματική ἀγαλλίαση, ἕνεκα τῆς μεθ’ Ὑμῶν κοινωνίας, Θεοφιλέστατε Ἅγιε Ἀνδρούσης, ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα π. Νικόλαε προεστῶτα τῆς Μεγαλωνύμου ταύτης ἐνορίας, σεβαστοί πατέρες καί ἀδελφοί, περιούσιε λαέ τοῦ κλεινοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἄστεως, εὑρισκόμεθα καί πάλι, διά δευτέραν συνεχῆ χρονιά, στόν Μεγαλοπρεπῆ αὐτόν Ναόν, κομίζοντες τούτη τήν φορά τήν Ἱεράν Εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς καί καλουμένης Πεταλιδιωτίσσης, ἐκ τῆς γραφικῆς κωμοπόλεως τοῦ Πεταλιδίου, μιᾶς κωμοπόλεως πού ἡ μακραίωνη ἱστορία ἀνάγεται στούς ἀρχαίους χρόνους, ἀφού τό Πεταλίδι ἀποτελεῖ τήν ἐξέλιξη τῆς Ἀρχαίας Κορώνης, τήν ὁποία κλεῖσαν, ὡς πρώτοι ἐπίσκοποι αὐτῆς, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ἐκ τῶν Ο’ Καῖσαρ, Ἐπαφρόδιτος καί Ὀνησιφόρος, Ἐπίσκοποι Κορώνης καθῶς καί ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Κορωναίων Ἀγαθοκλῆς, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε στήν Γ΄ Οἰκουμενική Σύνοδο, πού συνῆλθε στήν Ἔφεσο καί πού ἡ ἐξέλιξη αὐτή φθάνει μέχρι τήν ἀνέγερση τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὡς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ ὁποῖος ἤδη εἶχε ἀρχίσει νὰ κτίζεται ἀμέσως μετὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1821 καί ἐγκαινιάσθηκε, κατά ἀγαθή συγκυρία Θεοφιλέστατε, ἀπό τόν ἐπίσκοπο Ἀνδρούσης Ἰωσήφ καὶ τὴν καθιέρωση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος.

Μέσα στήν ἱστορικὴ διαδρομὴ αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος στήριξε τοὺς κατοίκους τοῦ Πεταλιδίου καὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς. Ὁ ναὸς ἀποτέλεσε τὸ σημεῖο τῆς λειτουργικῆς ἀναφορᾶς καὶ προσφορᾶς τοῦ λαοῦ τοῦ Πεταλιδίου, ὅπου ἀπὸ τὴ στιγμὴ τῆς γεννήσεώς του ἕως καὶ τῆς τελευτῆς του ὁ κάθε Πεταλιδιώτης κατέθετε, λειτουργικὰ, λατρευτικά καί εὐχαριστιακὰ πρὸς τὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πεταλιδιώτισσας, τὰ αἰτήματά του καί τὶς προσδοκίες του καὶ ἀντλοῦσε δύναμη καὶ κουράγιο γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ξεπεράσει τὰ δύσκολα χρόνια ποὺ πέρασαν οἱ κάτοικοι ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἀλλὰ καὶ συγχρόνως τὶς δυσκολίες τῆς καθημερινότητας.

Στο ναὸ αὐτὸ ὁμως, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο ὑπάρχει καὶ ἕνα ἄλλο θαυμαστὸ σημεῖο. Ο Ναός αυτός ήταν ὁ χῶρος ὅπου μεγάλωσε, ἀνδρώθηκε καὶ προσφέρθηκε στὴν Ἐκκλησία ἕνα πρόσωπο ποὺ σήμερα εὑρίσκεται στή χορεία τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς ἐπιβεβαίωση τῆς συνείδησης τοῦ πιστοῦ λαοῦ. Τὸ πρόσωπο αὐτὸ εἶναι ὁ ἀγαθὸς λευίτης ὁ Ὅσιος Βησσαρίων, ὁ Κορκολιάκος, γένημα καί θρέμμα τοῦ Πεταλιδίου καὶ ἐν τῇ Μονῇ Ἀγάθωνος τῆς Φθιώτιδος διαλάμψας, ὁ ὁποῖος μέσα ἀπό τὸ πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἀναπλήρωσε τὴν ὀρφάνια του. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι σχετίζεται τὸ πρόσωπο αὐτὸ, ἡ παρουσία του καὶ ἡ βιωτὴ του μὲ τὸ συγκεκριμένο εἰκόνισμα καὶ τὸν τόπο, ἀποδεικνύοντας ἔτσι ὅτι ἡ Ἐκκλησία, μέσα στὴ διαχρονία της, δὲν παύει να ἀναδεικνύει Ἁγίους, πρόσωπα τὰ ὁποῖα, ἐξαιτίας τοῦ ἐξαιρέτου τοῦ βίου τους, μποροῦν καὶ σήμερα ἀκόμα, στὸν 21ο αἰῶνα, νὰ ἀναδειχθοῦν Ἅγιοι καὶ κεχαριτωμένοι. Γιατὶ ὅταν ἡ Ἐκκλησία

ἀναδεικνύει Ἁγίους βεβαιώνει ὅτι εἶναι μία ζῶσα πραγματικότητα μέσα στὸν κόσμο καί ὄχι μουσειακό ἐκθετήριο.

Κομίζουμε λοιπόν αὐτήν τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία φιλοτεχνήθηκε μὲ θαυμαστὸ τρόπο, ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Μαυρομιχάλη, αδελφό του Πετρόμπεη κατὰ τὸ ἔτος 1841 καὶ συντηρήθηκε ἀπὸ ἀρχαιολόγους συντηρητὲς τὸν Ἰούλιο τοῦ ἔτους 2013.

Μαρτυρεῖται δέ ὅτι ὁ Ἁγιογράφος μόλις περάτωσε τό ἔργο τυφλώθηκε καί ἔκτοτε συνέχισαν οἱ μαθητές του, ἡ δέ αἰτία τῆς εἰκονογραφήσεώς της, σύμφωνα μὲ τὴ παράδοση, εἶναι ἡ παρακάτω: Ὁ καπετάν – Νικόλας Μουστάκης, καταγόμενος ἀπὸ τὴ νῆσο Χίο, ἔπλεε μέσα στὸ Μεσσηνιακὸ κόλπο μὲ τὸ πλοιάριό του, τὸ ὁποῖο ἦταν φορτωμένο μὲ ἐμπορεύματα. Ξαφνικά, στὰ ἤρεμα καὶ γαλήνια νερὰ τῆς θάλασσας, ξέσπασε τρομερὴ θαλασσοταραχὴ καὶ κινδύνευσε τὸ πλοιάριο νὰ βυθισθεῖ καὶ ὁ καπετὰν Νικόλας τρομαγμένος ἀφήνει τὸ τιμόνι καὶ γονατιστὸς προσεύχεται στὴν Παναγία λέγοντας: *«Σῶσε τὸ πλοῖο μου καὶ διαφύλαξε τὸ πλήρωμά μου καὶ θὰ Σοῦ προσφέρω ὅ,τι μοῦ ζητήσεις»*. Αὐτὰ εἶπε μὲ δάκρυα στὰ μάτια, καὶ ὢ! τοῦ θαύματος, δύναμη ἐξ οὐρανοῦ ὁδήγησε στὶς ἀκτές τοῦ Πεταλιδίου τὸν καπετάνιο καὶ τοὺς ναῦτες σώους καὶ ἀβλαβεῖς, ἐνῶ τό πλοιάριο ναυάγησε ἐντός τοῦ Κόλπου.

Ὁ Νικόλας ἔπεσε στὰ γόνατα καὶ δοξολογοῦσε τὴν Παναγία, γιατὶ μὲ τὴ βοήθειά της διασώθηκαν. Ἔμειναν στὴν κωμόπολη πέντε ἡμερόνυκτα. Τὴν τρίτη βραδιὰ, ὁ καπετὰν Νικόλας, τὴν ὥρα τοῦ ὕπνου του, βλέπει σὲ ὄνειρο τὴν Παναγία ἀπαστράπτουσα, καθήμενη μέσα σὲ μία κολυμβήθρα, ἡ ὁποία ἐξεχείλιζε ἀπὸ ἄφθονο νερό. Κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιὰ Της τὸν Χριστὸ καὶ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ στέκονταν δύο ἄγγελοι. Τότε, ἀκούγεται ἡ Παναγία μὲ αὐστηρὴ φωνὴ νὰ λέει: *«Γιατὶ Νικόλαε παραμέλησες τὴν ὑπόσχεση ποὺ μοῦ ἔταξες;»*. Τρομαγμένος τότε ὁ καπετάνιος ἀπολογεῖται στὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς λέγει: «*Εὐλογημένο τὸ ὄνομά σου! Πρόσταξε τὶ θέλεις νὰ σοῦ φέρω!»*. Μὲ πραεῖα, τότε, καὶ γαλήνια φωνὴ ἡ Μεγαλόχαρη τὸν προστάζει: *«Φτιάξε τὴν εἰκόνα μου, ὅπως σοῦ φανεροῦμαι ἔμπροσθέν σου, καὶ προσέφερέ την χάρισμα στὸν Ναό ποὺ φτιάχνουν στὸ ὄνομά μου καὶ ἐγὼ θὰ εὐλογήσω αὐτὴν νὰ ἔχει τὴν χάρη μου»*. Αὐτὰ εἶπε ἡ Μεγαλόχαρη, καὶ χάθηκε ἀπὸ τὸ ὅραμα, τό ὁποῖο ἔβλεπε ὁ καπετὰν Νικόλας. Ἀμέσως, ἐξύπνησε συγκλονισμένος καί μὲ δάκρυα στὰ μάτια, ἔπεσε στὸ ἔδαφος καὶ ζητοῦσε συγχώρεση ἀπὸ τὴν Παναγία, γιατὶ παραμέλησε τὸ τάμα του. Ἀφοῦ ἐξημέρωσε, ἀμέσως ἐνημέρωσε τοὺς κατοίκους καὶ ἐζήτησε νὰ τοῦ ἀναφέρουν ἂν γνωρίζουν κάποιον ἁγιογράφο. Αὐτοὶ τοῦ συνέστησαν ἕναν Ἁγιογράφο, ὁ ὁποῖος ὄνομαζόταν Ἰωάννης Μαυρομιχάλης καὶ εἶχε χάρισμα στὴν ἱερὴ τέχνη τῆς εἰκονογραφίας.

Ὁ καπετὰν Νικόλας τόν ἐπεσκέφθηκε καὶ, ἀφοῦ τοῦ ἐξιστόρησε τό θαυμαστό γεγονός τῆς διασώσεώς του ἀπὸ τὴν Παναγία, τοῦ παρήγγειλε νὰ φτιάξει μιὰ λαμπρή εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες τῆς Παναγίας στό ὅραμά

του. Ἔδωσε χρήματα στὸν ἁγιογράφο καὶ τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ἀναχώρησε γιὰ τὴν πατρίδα του. Μὲ προσευχὴ καὶ νηστεία, ὅπως εἶναι τό ἦθος, ὁ ἁγιογράφος ὁλοκλήρωσε τὴν ἁγιογράφιση τῆς χαριτοβρύτου εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πεταλιδιωτίσσης. Κατόπιν, μὲ τὴν προβλεπόμενη τάξη, οἱ πιστοὶ τὴν ἐνθρόνισαν στὸ τέμπλο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀποτελῶντας ἔκτοτε τήν «Κυρά» καί «Καπετάνισσα» τῆς Μεσσηνίας, ἐνῶ ὅλα αὐτά τεκμηριώνονται ἀπό τά ὑπολλείματα τοῦ ναυαγίου τά ὁποῖα εὑρίσκονται στήν θάλασσα τοῦ Πεταλιδίου.

Θεοφιλέστατε, Ἅγιοι πατέρες, ἀδελφοί μου,

Περατώνοντας τήν προσλαλιά μου, μεταφέρω τίς εὐχές καί τήν εὐγνωμοσύνη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, γιά τήν τιμητικήν πρόσκλησιν καί συνᾶμα φιλάδελφον παράκλησιν τῆς μεταφορᾶς τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος, στό κλεινόν ἄστυ τῶν Ἀθηνῶν καί στήν περιώνυμον καί μεγαλώνυμον ἐνορία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὁδοῦ Ἀχαρνῶν. Εὐχαριστοῦμεν ἐκ μέσης καρδίας, διά τήν λαμπρή ὑποδοχή, τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κύριον ἡμῶν Κύριον Ἱερώνυμον, ἀλλά καί Ὑμᾶς Θεοφιλέστατε Ἅγιε Ἀνδρούσης κ. Κωνστάντιε, ὡς καί τούς ἐκ Μεσσηνίας καταγομένους ἐφημερίους τοῦ Μεγαλωνύμου τούτου Ναοῦ, τόν Προϊστάμενον Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμ. Νικόλαον Κατσαφαρόπουλον καί τόν συνεφημέριό του π. Παναγιώτη Γιαννακόδημο, ἀλλά καί τούς λοιπούς συνεφημερίους τους, οἱ ὁποῖοι, ἐν πνεύματι ἀγάπης, διακονοῦν τό πολυπληθές καί πολυφυλετικόν πλήρωμα αὐτῆς τῆς ἐνορίας.

Τέλος εὐχαριστοῦμε καί ὅλους ὅσους συνέβαλλαν, ἕνας ἕκαστος ἐκ τῆς θέσεως του, στήν μεταφορά ἐκ Μεσσηνίας ἀλλά καί στήν ὑποδοχήν εἰς Αθήνας.